

A zöldkártya legyen zöldebb!

Ma már felháborodunk, ha az előttünk járó autók valamelyike kormot hány, ha kék füstöt ereget, ha könnyeztetően bűdös – szinte hallok, mit mondanak az emberek: nesze neked zöldkártya, ennyit ér hát a szigorú rendelet, ez is autó nélkül kapott zöldkártyát, megöli gyermekeinket és így tovább.

Van bennünk már némi környezettudatosság, egyelőre azonban csak a másokra vetítjük ki a felelősséget, önmagukra vonatkozóan még kevesen érzik át.

Napjainkban egyre több kutatási eredmény lát napvilágot szerte a világon, mely bizton állítja: a lakosság, elsősorban a városi lakosság utóbbi generációjánál egy sor betegség kialakulásának oka a közlekedésből (is) származó finom por (részecske) és a toxikus (kipufogó)gázok.

Nehéz eljutni az autók zöldkártyavizsgálatának „füstadó” szemléletétől a magunk és gyermekeink, unokáink egészségének védelme, a károsodási rizikó csökkentésének cselekvő felismeréséig, a zöldkártya intézményének elismert szükségességéig.

Alattomos a gáz- és részecskeszennyezés egészségkárosítása. Hosszú idő után ad csak tünetet, de ha jelentkezik, hatása általában visszafordíthatatlan folyamatokat indít meg szervezetünkben. Nem tudjuk pontosan, mi is okozta a halálos kórt, a legyengítő allergiát, az életminőség drasztikus romlását. A légszennyezésre nem gondolunk, vagy bagatellizáljuk hatását. Ismét hivatkozva a kutatási eredményekre, bizony ebben vasgaton benne van a gépjárművek okozta környezetszennyezés. Egyre eltökéltebbek a rendeletalkotók a kipufogógázok további, az eddigieknél még sokkal szigorúbb fedélzeti tisztítását illetően. Az USA is kénytelen ma már figyelni a közlekedési energiapazarlásra, a CO₂-szennyezésre, ezért kacsingat a dízelesítés felé. De egy szigorú feltétele van, és ez a dízelek részecske- és NO_x-kibocsátásának – korábbi előírásához hasonlítva – több nagyságrendű csökkentése. Á ma emissziótechnikájával ez teljesíthető, még talán az ára sem lesz elriasztó. A dízeles ugrásra az USA-n kívüli gyártók készülnek a legjobban, de Európában is lesz feladatuk, mert az EURO 5, majd a 6 előírásai várhatóan nem maradnak el ettől.

A kis kitérő csak arra szolgált, hogy utaljunk rá, miszerint a világ nagyon komolyan veszi az autók okozta környezetszennyezést. Egy előadásomban már nem tudtam másként aposztrofálni az emissziótechnika autón cipelt kémiai technológiai berendezéseinek a sorát, mint fedélzeti vegyiműveknek. A „vegyiművekhez” igazodnia kell az ellenőrzésnek is. Egyszerű gáz- vagy részecskeméréssel a rendszer a hétköznapiakban már nem diagnosztizálható, tehát csak a fedélzeten (on-board) lehet felügyelni. A fedélzeti felügyelet (OBD) felügyelete azonban a szakemberekre vár, akiknek ehhez – mert drága mulatság itt tévedni – a mainál lényegesen komolyabb felkészülésre lesz szükségük. Ma már ezek egy-egy előőrse megkísért minket, ilyen a teherautók SCR-technikája, a Toyota D-4D (D-CAT) összetett szűrőkatalizátora, a PSA FAP-ja, de még az adalékmentes koromszűrő, oxidációs katalizátor párokat is ide soroljuk.

Az autók többsége ma nálunk a nyers gázt dobja ki, mert így készültek, de szép számmal futnak már – ezek futnak igazán – katalizátorosok, sőt szépen gyarapszik az OBD-felügyeletűek száma is. Ezek ellenőrzése a ma mérés technikájával még megoldható. Ezt tesszük ma sajnos gyakran a technika és a magunk által felállított „akadálypályán”.

A tényleges, érdemi zöldkártyamunkát ma nálunk valóban piti, bosszantó dolgok nehezítik mind az adminisztrációban, mind a technológiában. Ezek egyszerűen eltakarják azt, amit csinálni kellene, és sokak kedvét is elveszik. Mások megtalálták a módját, miként is kell ezt gördülékenyen végezni. Talán ezért van ma viszonylag nagy csend az RKF körül? A vezércikk terjedelme nem elegendő ahhoz, hogy ezeket itt, akár csak felsorolás szintjén is megemlítsük. A bajok okai között sok az, amelyik félreértésre, az egymás mellett elbeszélésre, érdekellentétekre, szakmai ismerethiányra, a technológia és a szoftverek kiforratlanságára, túlzott követelményekre vezethető vissza.

Nagyon itt van az ideje, hogy ezt „szemtől szembe” megbeszéljük!

Ezért is örültünk annak, hogy a rendeletalkotó, a kidolgozó és a hatóság konzultatív, problémafeltáró megbeszélésre hívta a szakmát. Reméljük, hogy ott a zöldkártyások szót kérnek, és kendőzetlenül elmondják, mi „fáj”, mit javasolnak. Azt is reméljük, hogy akik tehetnek a jobbítás érdekében, nemcsak meghallgatják a panaszokat, javaslatokat, hanem érdemben válaszolnak, majd tesznek is érte.

Találkozzunk az RKF-konferencián, május 19-én, a Budapesti Műszaki Egyetemen!

www.rkf-konferencia.hu

Dr. Nagyszokolyai Iván